

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 1182/11
18.01.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Vesne Popović, predsednika veća, Lidije Đukić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca D.M. iz Bečeja, čiji je punomoćnik Ana Jakab, advokat iz Novog Sada, protiv tužene Republike Srbije - Ministarstvo rada, zapošljavanja i socijalne politike, koju zastupa Republički javni pravobranilac, radi isplate, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž 6849/10 od 14.06.2011. godine, u sednici održanoj 18.01.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČJU SE presuda Apelacionog suda u Novom Sadu Gž 6849/10 od 14.06.2011. godine i presuda Osnovnog suda u Novom Sadu P 10468/10 od 27.09.2010. godine, tako što se **ODBIJA** tužbeni zahtev, kojim je tužilac tražio da se obaveže tužena da mu plati 276.435,00 dinara na ime naknade za vreme nezaposlenosti, kao ratnom vojnom invalidu, za period od 01.06.2001. do 31.03.2006. godine sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačno određene mesečne novčane iznose od dospelosti do isplate, kao i da mu naknadi troškove spora.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Gž 6849/10 od 14.06.2011. godine odbijena je žalba tužene i potvrđena presuda Osnovnog suda u Novom Sadu P 10468/10 od 27.09.2010. godine, kojom je tužena obavezana da tužiocu, kao ratnom vojnom invalidu, plati ukupno 276.435,00 dinara na ime naknade za vreme nezaposlenosti za period od 01.06.2001. do 31.03.2006. godine, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačno određene mesečne iznose od dospelosti do isplate i da mu naknadi troškove parničnog postupka od 21.250,00 dinara.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužena je izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava. Zbog potrebe ujednačenja sudske prakse, predložila je da se revizija smatra dozvoljenom primenom člana 395. Zakona o parničnom postupku,.

Rešenjem R3 139/11 od 25.10.2011. godine Apelacioni sud u Novom Sadu nije prihvatio predlog da Vrhovni kasacioni sud odlučuje o reviziji tužene primenom člana 395. ZPP.

Po oceni Vrhovnog kasacionog suda, koji nije vezan mišljenjem Apelacionog suda, u konkretnom slučaju postoji potreba za ujednačavanjem sudske prakse, čime su ispunjeni uslovi iz člana 395. ZPP, pa je odlučivao o reviziji tužene, kao izuzetno dozvoljenoj.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu primenom člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS", broj 125/04 i 111/09), pa je našao da je revizija osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se ne ukazuje na druge povrede postupka zbog kojih se revizija može izjaviti, primenom člana 398. stav 1. ZPP.

Prema činjeničnom stanju na kome je zasnovana pobijana odluka, rešenjem Odeljenja za upravu i društvene službe Opštine Bečej od 18.05.2001. godine tužiocu, ratnom vojnom invalidu VI grupe, priznato je pravo na dopunsku invalidninu i mesečno novčano primanje zbog nezaposlenosti u visini od 723 + 2.893,00 dinara, a za period od 01.06.2001. godine pa dok postoje zakonski uslovi za to. Međutim, u periodu od 01.07.2001. do 31.03.2006. godine tužena je tužiocu, kao korisniku mesečnog novčanog primanja za vreme nezaposlenosti, isplatila iznose manje od propisanih Uredbom o materijalnom obezbeđenju i drugim pravima ratnih vojnih invalida i civilnih invalida rata iz oružanih akcija posle 17.08.1990. godine, a razlika između dugovanog i isplaćenog iznosa je ukupno 276.435,00 dinara. Tužba u ovoj pravnoj stvari podneta je 19.03.2010. godine.

Pobijanom odlukom usvojen je tužbeni zahtev i obavezana tužena da tužiocu plati traženu naknadu za sporni period, uz zaključak drugostepenog suda da je neosnovan prigovor zastarelosti potraživanja, jer se ne radi o povremenim potraživanjima iz člana 372. Zakona o obligacionim odnosima, koja zastarevaju za tri godine, već se primenjuje opšti zastarni rok od 10 godina, iz člana 371 ZOO, zbog čega ni potraživanje tužioca nije zastarelo.

Vrhovni kasacioni sud, nalazi da se osnovano revizijom ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava prilikom ocene pravne prirode potraživanja i prigovora zastarelosti.

Odredbom člana 51. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca ("Službeni list SRJ", br. 24/98, 29/98) naknada za vreme nezaposlenosti određuje se u mesečnim iznosima, a prema odredbi člana 71. istog zakona, isplaćuje se po isteku meseca za koji se isplata vrši. Imajući ovo u vidu, kao i da povremena potraživanja predstavljaju

potraživanja povremenih davanja koja dospevaju godišnje ili u kraćim određenim razmacima vremena (član 372. stav 1. ZOO), proizlazi da ova potraživanja imaju karakter povremenih potraživanja.

Primenom člana 372. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, povremena potraživanja zastarevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja, dok prema članu 379. stav 2. ZOO i sva povremena potraživanja utvrđena pravnosnažnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog organa i dospevaju ubuduće, zastarevaju u roku predviđenom za zastarelost povremenih potraživanja.

U konkretnom slučaju, tužiocu je konačnim i pravnosnažnim rešenjem organa uprave priznato pravo na naknadu za dopunsku zaštitu i naknadu za vreme nezaposlenosti.

Kako se potraživanje na ime naknade za vreme nezaposlenosti odnosi na period od 01.06.2001. do 31.03.2006. godine, sa zakonskom zateznom kamatom od dospelosti do isplate, to je tužilac podnošenjem tužbe 19.03.2010. godine, očigledno propustio rok za zaštitu ovog svog prava pred sudom, propisan članom 372. stav 1. u vezi člana 379. stav 2. ZOO (tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja), što njegovo potraživanje čini zastarelim, pa samim tim i tužbeni zahtev neosnovanim.

Imajući ovo u vidu, Vrhovni kasacioni sud je nižestepene presude preinačio i tužbeni zahtev odbio, kao neosnovan, odnosno na osnovu člana 407. stav 1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vesna Popović, s.r.